

Uitspraaknr. G455

Datum:

2 mei 1994

Soort geschil:

Reglements geschil

Partijen:

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gouda, nader aan te duiden als bevoegd gezag

-tegen-

de medezeggenschapsraad van de openbare basisschool De Boei, te Gouda, nader aan te duiden als medezeggenschapsraad (MR)

Overwegende met betrekking tot de feiten:

Het geschil

Bij brief van 28 april 1993 heeft het bevoegd gezag de MR een concept-medezeggenschapsreglement ter instemming voorgelegd, alsmede een aantal artikelen van het reglement voor de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad primair onderwijs (GMR). Voorafgaand aan deze toezending had reeds oriënterend overleg over een wenselijke invulling van het reglement plaatsgehad.

Nadat het bevoegd gezag de reacties van alle aangeschreven MR'en had ontvangen heeft het een tussenstap in de besluitvorming ingelast, waarmee beoogd werd de MR'en de kans te geven kennis te nemen van de reactie van het bevoegd gezag op de diverse commentaren. Tevens werd de MR'en gevraagd of zij hun instemming aan het ten dele aangepaste reglement konden geven.

Bij brief van 30 december 1993 heeft de MR het bevoegd gezag laten weten bij zijn eerder ingenomen standpunt te blijven dat hij principieel tegen de overdracht van bevoegdheden van de MR aan de GMR is gekant en heeft hij zijn definitieve instemming aan het voorstel onthouden.

Het bevoegd gezag heeft vervolgens besloten zijn voorstel te handhaven en het reglements geschil, overeenkomstig artikel 19, lid 1, onder b, WMO 1992, aanhangig gemaakt bij de Landelijke geschillencommissie voor het openbaar onderwijs, hetgeen is gebeurd bij schrijven van 8 februari 1994.

Op 10 maart 1993 is een verweerschrift van de MR ontvangen. De commissie heeft een openbare zitting gehouden op 6 april 1994 te Gouda. Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Het bevoegd gezag heeft op grond van onderstaande overwegingen voorgesteld in artikel 28 van het medezeggenschapsreglement te bepalen dat:

de GMR in plaats van de MR bevoegd is ten aanzien van alle medezeggenschapsaangelegenheden, voorzover het aangelegenheden van gemeenschappelijk belang betreft voor de bij de GMR aangesloten scholen.

Het bevoegd gezag is van mening dat de autonomievergroting van de scholen het des te noodzakelijker maakt dat de MR'en onderling contact houden en kunnen overleggen. De medezeggenschap wint daardoor aan kwaliteit.

Het bestaan van een GMR vergemakkelijkt ook het overleg dat het bevoegd gezag met alle partijen moet voeren en bovendien streeft het waar mogelijk naar een uniform beleid, hetwelk zich bij uitstek leent voor behandeling in een gemeenschappelijke MR. De stemmenverhouding tussen de betrokken

MR'en in de GMR, kan de GMR tot uitdrukking brengen in de formulering van het advies c.q. de instemming van de GMR, zodat het bevoegd gezag daarin inzage heeft.

Het bevoegd gezag onderkent dat het begrip 'van gemeenschappelijk belang' voor velerlei uitleg vatbaar is. In de Memorie van toelichting heeft de wetgever gesteld dat de MR'en en GMR daar samen maar uit moeten komen. Om die reden heeft het bevoegd gezag gezocht naar een werkbare oplossing. Het meent die gevonden te hebben in de bepaling dat tweederde van het aantal aanwezige GMR-leden moet uitmaken of een voorstel van gemeenschappelijk belang is. Is die meerderheid niet te vinden, dan legt het bevoegd gezag het betreffende voorstel alsnog voor aan de afzonderlijke MR'en. Om het mogelijk te maken dat de MR'en, die in de GMR zijn vertegenwoordigd vooraf over deze vraag een standpunt bepalen, wordt in ieder geval elk voorstel voor de GMR ook aan de MR gezonden. Maar het bevoegd gezag geeft toe dat het onderscheid of iets wel of niet van gemeenschappelijk belang is niet altijd duidelijk is.

Het bevoegd gezag heeft de gewoonte om in zijn voorstellen onderscheid te maken tussen die aspecten die het algemeen belang raken en die, die de specifieke uitvoering op schoolniveau betreffen.

Voorzover een afzonderlijke MR anders oordeelt dan de meerderheid van de GMR over de vraag of een voorgelegd voorstel van gemeenschappelijk belang is, staat het die MR vrij om een interpretatiegeschil bij de geschillencommissie aanhangig te maken. Het bevoegd gezag meent dat door de twee genoemde waarborgen de MR van De Boei niet bevreesd hoeft te zijn zijn bevoegdheden over te dragen aan de GMR, uit angst dat die GMR ten onrechte treedt in de bevoegdheden van de MR.

De medezeggenschapsraad heeft op grond van de onderstaande overwegingen zijn instemming onthouden aan het voorstel van het bevoegd gezag in artikel 28 van het medezeggenschapsreglement te bepalen dat:

de GMR in plaats van de MR bevoegd is ten aanzien van alle medezeggenschapsaangelegenheden, voorzover het aangelegenheden van gemeenschappelijk belang betreft voor de bij de GMR aangesloten scholen.

De MR geeft aan dat hij slechts ten dele een geschil met het bevoegd gezag heeft en zijn standpunt meer verband houdt met de ontwikkeling van decentralisatie en autonomievergroting van de scholen. Daarop staat haaks dat de MR zijn bevoegdheden weer moet overdragen aan een centrale MR.

Hij vindt het wel goed dat er een overlegplatform is van alle MR'en. Maar de daarvoor bedoelde GMR hoeft niet automatisch ook in de bevoegdheden van die MR'en te treden. Tenzij nadrukkelijk bedoeld is dat in het kader van decentralisatie, er een soort middenniveau ontstaat waarop de beslissingen genomen moeten worden. Een dergelijke visie ontbreekt evenwel.

De oplossing van het bevoegd gezag dat de GMR dat zelf maar moet uitmaken, vindt de MR geen goede. Ook de GMR kan niet terugvallen op een (door de wetgever) bepaald kader waar de beslissingsmacht dient te liggen. De GMR zal zijn eigen interpretatie toepassen van het begrip 'van gemeenschappelijk belang', zonder duidelijke aanknopingspunten daarvoor te hebben. Is iets 'gemeenschappelijk' als het bij voorbeeld alle scholen die in de GMR zitten raakt of al wanneer er een min of meer gelijksoortig belang is?

Behalve deze principiële vragen die de MR bij het voorstel heeft, voorziet hij daadwerkelijk problemen. Het bevoegd gezag geeft aan zoveel mogelijk het onderscheid te maken tussen algemene zaken en uitvoeringsaspecten. De MR vindt dat onderscheid vaak onvoldoende duidelijk en heeft in het verleden een aantal malen te maken gehad met de situatie dat achteraf door een 'algemeen' besluit een reeks uitvoeringsaspecten mede bepaald was, omdat deze inherent bleken te zijn. Hierover zouden toch eigenlijk de afzonderlijke MR'en hebben moeten beslissen, maar hen werd niets gevraagd.

De MR sluit niet bij voorbaat uit dat de GMR wel een werkbare interpretatie van het begrip 'van gemeenschappelijk belang' zal kunnen vinden, maar hij verwacht eerder dat er een reeks geschillen zal ontstaan over de interpretatie. Pas hierna zal de GMR enig houvast kunnen hebben, hoe hij er zelf mee om moet gaan.

Overwegende ten aanzien van het recht:

De commissie constateert dat de MR zich niet keert tegen zijn deelname aan de GMR als zodanig, daar hij de instelling van zo'n raad nuttig acht. De commissie constateert tevens dat de bezwaren van de MR tegen de bepaling dat de GMR treedt in de bevoegdheid van de MR'en met name samenhangen met diens vrees dat de GMR andere voorstellen dan van gemeenschappelijk belang zal behandelen, daar geen duidelijke aanduiding bestaat van dat laatste begrip. Voorzover de GMR een voorstel behandelt dat inderdaad van gemeenschappelijk belang is, verzet de MR zich er niet ten principale tegen dat zo'n voorstel niet aan de afzonderlijke MR'en wordt voorgelegd.

Met betrekking tot de opmerking van de MR dat hij strijdigheid ziet in dit overdragen van bevoegdheden van de MR'en aan de GMR met het dereguleringsbeleid van de overheid, kan de commissie slechts constateren dat de wetgever in dat proces van deregulering en autonomievergroting geen reden heeft gezien de mogelijkheid af te schaffen van een GMR, die - onder voorwaarden - in de plaats treedt van afzonderlijke MR'en.

De commissie is tevens van mening dat het feit dat de wetgever geen duidelijke formulering van het begrip 'van gemeenschappelijk belang' in de wet zelf heeft opgenomen, geen aanleiding mag vormen om toepassing van de wettelijke bepaling, dat de GMR bevoegd is ter zake van voorstellen 'van gemeenschappelijk belang' en in de plaats treedt van de bevoegdheid van de afzonderlijke MR'en, achterwege te laten.

Zij deelt niet de mening van de MR dat niet anders dan door middel van uitspraken van geschillencommissies invulling van dat begrip kan ontstaan. Betrokkenen zelf dienen in gemeen overleg tot een afbakening te komen. Dat het bevoegd gezag hieraan een zekere sturing heeft willen geven door een waarborg op te nemen dat eerst tweederde meerderheid van de GMR-leden met een bepaalde uitleg moet instemmen, acht de commissie niet onredelijk.

Daarnaast blijft de mogelijkheid voor iedere individuele MR een interpretatiegeschil aanhangig te maken indien hij met het bevoegd gezag (en de meerderheid van de GMR) van mening verschilt of een bepaald voorstel van gemeenschappelijk belang is.

Hoewel de commissie begrip kan opbrengen voor het standpunt van de MR dat het wenselijk zou zijn indien de wetgever zelf had omschreven hoever 'van gemeenschappelijk belang' strekt en dat bij het achterwege blijven van een duidelijke omschrijving de kans op verschil van interpretatie toeneemt, vormt deze situatie voor ieder een gegeven. In dat licht bezien meent de commissie dat het bevoegd gezag in redelijkheid heeft kunnen voorstellen de waarborg in artikel 28 van het medezeggenschapsreglement op te nemen, waardoor eerst een meerderheid van tweederde van het aantal stemmen binnen de GMR de keuze van het bevoegd gezag dat een voorstel van gemeenschappelijk belang is, moet onderschrijven, alvorens die raad dat voorstel behandelt. Deze bepaling minimaliseert de angst van de MR dat de GMR ten onrechte een voorstel in behandeling zal nemen, dat bij die raad niet thuis hoort. Is hij die mening alsnog toegedaan, dan kan hij een interpretatiegeschil aanhangig maken.

Concluderende:

dat het bevoegd gezag bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft voorgesteld in artikel 28 van het medezeggenschapsreglement te bepalen dat de GMR in plaats van de MR bevoegd is ten aanzien van alle medezeggenschapsaangelegenheden, voorzover het aangelegenheden van gemeenschappelijk belang betreft voor de bij de GMR aangesloten scholen.

Den Haag, 2 mei 1994

De adjunct-secretaris, (drs. M.R. Backer)

De voorzitter, (mr. B.K. Olivier)